

гази истинска Крустала (стълена, като стъкло чистолична, быстра). Видъ и шаръ като шишочны листове, лице божественно, снага и кръсть ангелски, всичко сякашъ че отъ нѣкъ направено. Влѣзвамъ вътрѣ и прѣдъ господаря, тогозъ добросторника (проклѣтъ да е часътъ дѣто го видѣхъ) колѣничамъ та плачъ и му ся моля. „Ахъ драга душо“ ми казва той тогазъ; «мжжа ти азъ го отървувамъ, но и ты ще ми сторѣши едно добро» Отчаянна побѣгвамъ и клѣтвы що изсинахъ Врѣмето минуваше Научавамъ ся че рѣшеніе за смъртъ щѣло да излѣзе Ахъ злочестина моя; или честъта си или на дѣцата си бащъ имъ да отървж. Отивамъ на тъмницѣхъ и плачъ, плачъ, плачъ; «Мжжо, казувамъ, имай надѣждъ» Поклати главъ горкыйтъ и душата му сякашъ че прилѣпване въ палувкытъ съ които обвиваше невиннытъ ни дѣвица.

Азъ ся рѣшихъ да дамъ честътъ си на оногъзъ жестокийтъ, бесчеловѣчныйтъ и бездушныйтъ чловѣкъ за да отърве мжжа ми Отидохъ . . . «Съжали ся господарю, за единъ сиромашъ злочестихъ и почтенъ майкъ! стори! ахъ стори добро, господарю, да отървешъ мжжа ми да пощадишь честътъ ми!»

— Ако искашь (каза ми той) да го отървж, ще ми платишь както ти казахъ

.

Отнажла въ слъзы азъ ся покорихъ на орисницѣхъ си. Какво станж? Мжжъ ми и слѣдъ това не ся избави.

Дръннхъ едно остро ножче, скрыхъ го въ дрехытъ си и ся завитчамъ въ кѣщѣхъ на оногъзъ бесчеловѣчныйтъ съблазнитель Намѣрихъ го . . . Той ся усмихнахъ. «Горчице, казува ми; неможѣхъ да отървж мжжа ти; но нѣмай gryжа, азъ ще останж на негово мѣсто и нѣма да тя забравж.» Извадихъ ножчето и като ся спуснахъ връзъ него «бездушнико, извикахъ, нлюсни сега ты, че да ся научишь да лъстишь и обесчестявашъ сиротытъ и злочестытъ;» ударихъ го въ гър-